

ת"פ 38968/10/13 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38968-10-13 מדינת ישראל נ' א
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פלד ניצן
הנאשם	נגד א א ע"י ב"כ עו"ד בנימין בן-נתן

הכרעת דין

כ ל ל י

1. הנאשם והגב' א א (להלן: "**המתלוננת**") גרושים ולהם שלושה ילדים משותפים. המתלוננת הינה שוטרת במשטרת ישראל. למתלוננת בן זוג ששמו א א (להלן: "**המתלונן**").
2. התביעה טוענת כי ביום 11.06.13 סמוך לשעה 17:00 הגיע הנאשם לגן משחקים ברחוב עירית 17 בתל אביב יפו לאסוף את ילדיו ששהו עם המתלוננת. לגרסת התביעה הנאשם החל לקלל את המתלוננת בנוכחות ילדיה ומשהבחין במתלונן שהיה במפלס גבוה יותר במקום איים עליו באומרו " רד יא זבל, אני ארצח אותך, חכה אני אפגוש אותך".
3. התביעה טוענת כי בהמשך הנאשם אחז בידה של המתלוננת שחיבקה את בתה, דחף אותה וגרם לנפילתה. בהמשך המתלוננת אמרה לנאשם כי אם ימשיך כך יראה את הילדים על גופתה המתה והנאשם הגיב שידאג שזה יהיה על גופתה המתה. בהמשך כשעזב את המקום איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו כי אם הילדים לא היו עמו "הייתי רוצח אותך פה במקום...יום יבוא אני אגמור אותך".

4. בגין המעשים שפורטו לעיל מייחסת התביעה לנאשם שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ועבירת תקיפת בן זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק.

5. אין מחלוקת בין הצדדים כי היחסים בין הנאשם למתלוננת לא היו תקינים וכי הוגשו תלונות הדדיות על ידי הצדדים. מוסכם גם כי הנאשם פנה למח"ש בתלונה נגד גרושתו על כך שהיא נועלת את הילדים ומשתשמת באלימות נגדם.

מהלך הדין

6. לאחר שמיעת עדויות עדי התביעה ועדות הנאשם התרשמתי ששלושת העדים לא מסרו גירסה מדויקת. קיימות סתירות בין דברי עדי התביעה בפני לבין דבריהם בחקירתם במשטרה (ס/1 ו- ס/2) כמו כן ברור לגמרי כי הנאשם מנסה לצמצם את מהות ההתרחשות ולטעון כי מדובר בהערה לעניין הפנית המתלוננים לקבלת טיפול בלבד.

7. מדברי הנאשם בהודעתו במשטרה ובעדותו בפני עולה כי הנאשם כעס על כך שסיפרו את ילדיו בלי להתייעץ עמו וכן כעס על כך שילדיו לחשו לו "שסוגרים אותם".

אני לא מאמין לנאשם כי ילדיו לחשו לו שסוגרים אותם.

לא היתה כל סיבה לילדים למסור דבר כזה בלחש כשהם עומדים ללכת עם אביהם ולדבר עימו בחופשיות כעבור מספר דקות.

8. גם דברי הנאשם בחקירתו במשטרה (ת/1) לפיהם המתלוננת הזמינה נידת מצביעה על כך כי היה בין הצדדים אירוע חריג שגרם לילדיו לבכות ולהזמנת נידת על ידי המתלוננת.

9. לא התעלמתי מהמסמך ס/3 בו צוין כי לא נמצא רישום על פניה (למוקד משטרה ע"י המתלוננת מזכר זה לא שולל אפשרות של פניה על ידי המתלוננת ליחידתה, כמובן שמסמך זה אין בו כדי לשנות מתחושות הנאשם לעניין רצינות כוונות המתלוננת.

10. נקודה נוספת שיש בה כדי לפגוע באמינות הנאשם מתיחסת לדבריו כי הוא התכוון לפנות אחרי האירוע למח"ש. כשנשאל על מה יש לפנות כשלא אירע שום דבר חריג באירוע הגיב הנאשם כי ימצא משהו.

11. גם המתלוננים ניסו להעצים את הדברים שהתרחשו באותו יום. לעניין האיום שהנאשם השמיע כלפי המתלונן כשהיה בקומה השניה המתלוננת מסרה במשטרה כי הדברים הופנו אליה היא גם לא מסרה גירסה מפורטת לגבי סיום התקרית כשהנאשם עזב את המקום.

לעניין האלימות ברור מהעדויות שהמתלוננת ניסתה למנוע מהנאשם לקחת את בתו ואחזה ראשונה בידה.

הנאשם שיחרר את היד ויתכן כי המתלוננת מעדה. לא מצאתי בהשתלשלות הדברים ראיות המצביעות על ביצוע עבירת תקיפה ע"י הנאשם כלפי המתלוננת.

12. האיום היחיד שלגביו הושמעו דברים משכנעים הוא האיום המתייחס לדברי המתלוננת לפיהם הנאשם אמר לה בתגובה לדבריה כי יוכל לקחת את הילדים על גופתה המתה "שזה אכן יהיה על גופתה המתה".

13. בענין זה הנאשם התייחס לדברים בצורה לא ענינית ב - 1/ת גם המתלון אישר כי שמע את הדברים בעת ההתרחשות.

14. קיימת סתירה מהותית בדברי המתלון והמתלוננת לדברי האיום בסוף התקרית. המתלוננת טוענת כי נשאר במתנ"ס והיא נכנסה להדרכה הורית בשעה שהמתלון טוען כי נכנסו לרכבו כדי לנסוע לתחנה, הנאשם התקרב לרכב ואיים עליו.

סוף דבר

15. לאחר שבחנתי בזהירות את הראיות שהוצגו בפני אני קובע כי ביום האירוע היו חילופי דברים קשים בין המתלוננת לנאשם על רקע המתח ביניהם והעובדה שהילדים סיפרו בניגוד לדעתו.

במהלך הוויכוח הסוער המתלוננת מסרה כי היא מזמינה נידת היה מאבק בינה לבין הנאשם לעניין שחרור בתם במהלך הויכוח הנאשם איים על המתלוננת בכך שאמר לה "שאכן גופתה תהיה מתה".

16. החלטתי לזכות את הנאשם מיתר העבירות שיוחסו לו מחמת הספק.

17. סוף דבר - הנאשם מורשע בעבירת איומים כלפי המתלוננת.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ד, 12 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים